

זה השער לה' צדיקים יבואו בו

בשם י"י אל עולם

ספר זכרון

נר יאיר

**כולל גנוזות מחכמי תימן מכת"י
חידושים תורה והלכה מחכמי דורינו**

**לע"ג הרב דוד ב"ר יוסף לוי ז"ל
ובנו הרב יAIR ז"ל**

נערך ע"י

הצבי שלמה מידני יצעז

פעה"ק בני ברק היתשנו

הרה"ג יצחק רצאבי שליט"א
מח"ס שו"ת עולת יצחק ועוזר.

* מאמר בין סיום התורה להתחלה * (במעלת מסורת ספרי תורה נספח ק"ק תימן)

אנחנו נמצאים בין סיום התורה להתחלה. בסיום התורה כתוב לכל האותות והמופתים אשר עשה המשה לעניינו בישראל, וההתחלה בראשית ברא אלדים. וכיודעה הרבה הטעמים כתוב על זה מדרוע יש להזכיר את הסוף להתחלה, לא משנה אם מיד או אחרי זה, העיקר שבאותו יום קוראים את שני הדברים גם יחד. אין לו זה מקור בוגם או ברמב"ם, או בשאר הראשונים. ויש מדרש שהוא כדי שהשטן לא יקטן על ישראל ממשיכים את התורה ולא מתחילה אותה. צריך להבין מדרוע השטן מטלבש על זה או שיש קשר בין הסוף להתחלה.

האות האחרונה ל' והראשונה ב' אותיות "לב" "לב נתיבות חכמה" מהיסודות של העולם. עשרים ושמתיים אותיות שמהם נברא העולם ועשרה מה她们 שבחם נברא העולם, וזה "לב". או להראות את השמחה שיש לנו, שעוד לא סיימנו את התורה וכבר רוצים להתחילה.

אבל יש טעם מיוחד שכחוב בשוו"ת זרע אנשים. הכהנים מכחישים את חידוש העולם. איך סותרים את דבריהם? מי שכופר בחידוש העולם, לפי דעתו העולם חייב להתנהג רק לפי הטבע, הרמב"ן אומר לפי זה הקב"ה לא יכול להאריך את רגל הנמלה או לקצר את כנף הזבוב, כך העולם חייב להישאר. אבל כשרואים בעולם אותן אותות ומופתים, חייבים להאמין בחידוש העולם, וכך מسمיכים לכל האותות והמופתים וכן לעיני כל ישראל, ככלם ראו את זה, וכך חייבים להאמין בראשית ברא אלדים.

אות זו מופת זה דבר שמכירח את חידוש העולם. מאידך הקב"ה רוצה בכך שהעולם יתנהג לפי הטבע, "הטבע" בגימטריא "אלחים" אמן זה דבר נסתור. אבל בשיש אותן אותות ומופתים גלוים, כל כופר חייב להאמין ולא יכול להכחיש כלל התורה. זה דבר נפלא מעל הטבע, כלשון הרא"ש, התורה שלנו לא על פי-scalable. זה הרבה מעל הטבע.

* דברים שנאמרו בעל-פה בכנס בונרים במדרש "תורת אבות" בשנת תשנ"ה אחורי שמחת תורה
ונכתבו ע"י השומע ש.מ.

יש מושג שבעים פנים לתורה, ואמרי לה שבעים אלף פנים. יש אפשרות לפרש את התורה בשבעים אלף אופנים. איך זה יכול להיות? תורה של הקב"ה, אין מקום להשוות בספר שאדם מחבר. אדם יכול לכוין כונה או שתים, אבל כמו שבתורה צפונ כל הדברים, כל המהלך של העולם. חוץ אומרים שהדברים שלמה המליך ירע לננות וזה על פי התורה. איפה זה רמז?

אנחנו מוצאים ספר תורה על חסר ויתר. ולכואורה מה זה משנה אם כתוב חלום עם זו או בלי זו, או שיש דיבוק בין האותיות מהקרח בספר תורה? בספר תורה שלנו יש אותיות לפופות, רהינו שעושים פ בתוך פ. וכן יש אותיות עקומות, כמו לנכרי תשיך לי' עקום לאחורי בספר תורה מדויקים.

כשרואים شيئا, זה אומר דרשני. אם התורה כתבה חסר או יתר, זה לא בcheinם. כל התורה שמוטיו של הקב"ה. לבן אם יש شيئا או דיבוק או אותן מיותרת זה משנה. וחוץ אומרים "בין" אותיותיה של תורה תרשיש סודות בימא רבא. בעצם מביבנים, אם מבדיקים אותן אחת לשניה, משנים את המהלך. אנחנו בעניبشر לא מבינים את זה. אבל הקב"ה נתן לנו תורה, ואמר לנו איך צריך להיות ספר קדוש, איך צריך להකפיד. וכך אדרבא כשמקפידים ומחזירים ספר תורה, זה לא ולזול אלא כבוד שכל דבר קטן פועלפה.

הרשב"ץ בהקדמה למסכת אבות אומר שיש שלושה פירושים למסכת אבות.

אין כמו רשי שפרש את הדברים על כוונת אומרים. אין כמו הרמב"ם שמקרב את הדברים לשכל. אין כמו רבינו יונה שמקרב את הדברים ליראת שמים.

צריך להבין, וכי רשי לא מקרב ליראת שמים? וכי הרמב"ם לא מפרש לפי כוונת אומרים? וכי רבינו יונה מפרש לא לפיה השכל? ורק ביכולת מושג ראיית שמים וכולם לפיכונת אומרים וכולם לפי השכל. אלא כוונת הרשב"ץ שרש"י מדגיש את הפשט, ורבינו יונה יראת שמים, והרמב"ם לשכל. כל אחד שם לו מטרה מיוחדת להדגיש.

אנחנו נמצאים בכנים בוגרי "תורת אבות". בלי תורה אבות הינו נראים לגמרי אחרת. אבל יש לנו תקופה. אם אין גדים אין תישים. אנחנו צריכים לדעת יש עם ישראל שלוש עדות מרכזיות, ובכל עדה יש תפkid. לא מהיום. הקב"ה הנלה ופייר אותנו בעולם, וכל עדה נתנו דברים מיוחדים שהם צריכים לשומר. אני אדרבר על העדה שלנו ב"ה לא חסר בעדה שלנו גדויל תורה אבל לנו יש דבר מיוחד. והמיוחד זה המקוריות לשומר על דברים.

בשלב הראשון בארץ הייתה ירידה בעדרתינו, ועכשו ב"ה אנו נמצאים במצב של עליה אבל שכחנו הרבה הדברים. האם ראיתם ספר שכותב במוזה כימי השמים על הארץ צ'רבתי? שכחו מזה. שכחו מסורת מלפני דור אחד בלבד. יש דבר מעניין בספרי תורה של התימנים, חוץ מהחרות ויתרות ועוד כמה שינויים בספרי תורה אחרים. יש שינוי במנין השורות, שאנו נהנים לעשות 15 שורות, ובספרי תורה אחרים עושים 42 שורות. הרבה ספרים בזמנינו לא מקפידים על זה, היוთ וייתר קל להם לכתוב כמו שאר ספרים, ומקפידים על חסרות ויתרות שזה לעינוכא אבל מניין השורות שלא מעכב. עושים מה שנova. אבל שוכחים דבר אחד, שבספרי תורה שלנו מסיים כל עמוד בסוף פסוק. בספרי תורה אחרים שלא עושים כך, מסיים נס באמצע פסוק ולפעמים הקורא כשצרכ' לעבור לעמוד אחר באמצע פסוק ממשיך בעל פה מספר מיללים. ודברים שבכתב אי אתה רשאי לאמרם בעל פה. אם כי זה לא מעכב כמו שמובא ב"חקרי לב" שאפילו עשה איסור, הציבור יצאו ידי חובה. אבל בספרי תורה שלנו אין את הבעיה הזאת.

בסדר הזה של הספרי תורה שלנו יש 226 דפים בכל הספר תורה. כתוב במאכת ספרים "וישחט" חצי התורה בפסוקים. זה פלייה עצומה, בנם קידושין כתוב והתגלח חצי התורה בפסוקים. הגם אמרת שבמערב מחלוקת פסוק לשולש. וזה גם מחלוקת. מי שיבדק יראה שהפסוקים האלה קרוביים אחד לשני. אבל בין וישחט לויתגלה יש מרחק גדור. וזה לא מתබל על הדעת. עוד קשה איך אפשר לומר "וישחט" הרי יש שני וישחט. אחד עם שלשלת, ואחד עם אתנהא. צרייך לדעת על איזה מהם הכוונה, הראשון או השני?

אבל נילינו דבר מעניין בספר קדרמן כמו תאג, כתוב ווישחט חצי התורה בדףין. אם נספר 113 מצד ימיןו 113 מצד שמאל, נמצא בראש העמוד "וישחט". ואי אפשר לטעות, היה וויש רק אחד בראש העמוד, כי השני באמצע העמוד וזה רק נמצא בספרי תורה לפי החלוקה שלנו של 51 שורות.

בשאזו שרף את התורה, החביאו את ספר התורה שהיא בבית המקדש בקיר. ובזמן יאשיהו המליך שעשות יקונין בבית המקדש, מצאו אותו שהיה מגולו בראש פרוסק يولדה את מלך וכו'. (עיין מכלל יופי ומצוות דוד במלכים ב' כ' ג' ח' בשם רבותינו ז' ל' הילך שפנ' הספר והראה למלאך ושלחו לחילדה הנביאה ואמרה לו שזה לא יקרה ביוםיו. אם נחפש נראה שרק בספרי תורה שכותב לפי המסורת שלנו, הפסוק הזה בראש הדף.

אנו רואים שהמסורת שלנו מיסודת על אדני פז. זה המטען שה' נתן לנו ואני צרייכים לשמר עליו ביותר.